

Hnutí DUHA

Friends of the Earth Czech Republic

A › Lublaňská 18, 120 00 Praha
T › 222 513 859
F › 222 518 319
E › info@hnutiduha.cz
www.hnutiduha.cz

V Praze dne 20. dubna 2014

Vyjádření k senátnímu návrhu na vydání zákona o Národním parku Šumava a o změně zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (tisk č. 252) senátorů Pavla Eyberta, Tomáše Jirsy a dalších

Obecně

Předmětný materiál trpí řadou formálních ale i obsahových vad. Pro přírodně mimořádně hodnotné území NP Šumava by takový předpis nezajistil odpovídající úroveň ochrany. **Jeho přijetí by znamenalo nenávratné zničení jak řady unikátních přírodních lokalit, tak krásné šumavské krajiny.**

Autoři návrhu nerespektují standardy běžné v zahraničních právních úpravách středoevropských národních parků ani doporučení Mezinárodního svazu ochrany přírody (IUCN) pro kategorii II národní park, ke které se v případě NP Šumava Česká republika hlásí. Nedostatečný je tento materiál i z hlediska dodržení mezinárodních závazků v ochraně přírody. **Jako velmi závažné lze hodnotit také nerespektování závazků vyplývajících ze směrnice č. 2009/147/ES, o ochraně volně žijících druhů ptáků a ze směrnice č. 92/43/EHS, o ochraně volně žijících živočichů, planě rostoucích rostlin a přírodních stanovišť.**

Mnoho aktuálních problémů, jako je např. rostoucí zástavba v národním parku, navrhovaná úprava v podstatě neřeší, resp. současný stav ještě zhoršuje.

V neposlední řadě jsou některá ustanovení navrhovaného zákona problematická z hlediska ústavního a správního práva. Za zcela nekoncepční považujeme též přímé i nepřímé novelizace zákona č. 114/1992 Sb., o ochraně přírody a krajiny, ve znění pozdějších předpisů (ZOPK). Značné rozpaky vzbuzuje ovšem i provázanost s ostatními právními předpisy.

Za užitečné bychom rovněž považovali, kdyby se k přehlašování stávajících národních parků zřízených před přijetím ZOPK přistoupilo systematictěji a předešlo se tak tomu, že jednotlivé NP budou mít u nás jiný režim.

Území, jako je národní park na Šumavě, si zákon určitě zaslouží. Ovšem jen pokud půjde o kvalitní předpis, který zajistí, že Šumava bude patřit k mezinárodně uznávaným národním parkům a budou dostatečně chráněny její přírodní hodnoty. **Zároveň musí dojít k dohodě respektující jak zájmy místních lidí, tak ochranu národních a světových přírodních hodnot území. Tu ovšem předkládaný materiál nezosobňuje, naopak – je snahou o silové prosazení zájmů regionálních politiků a některých podnikatelských skupin.**

Vzhledem k výše uvedenému si dovoluujeme doporučit, aby byl vysloven nesouhlas s předloženým návrhem zákona. Níže stručně rozebíráme některé důležité nedostatky v jednotlivých ustanoveních.

K §1

Úvodní ustanovení zákona by měla definovat poslání a cíle národního parku, jejich prioritizaci a mantinely dosažení jednotlivých cílů (například cílová rozloha první zóny a termín do kterého má být tohoto cíle dosaženo).

Navržené znění je zmatečné a používá nesmyslné termíny – například „trvale udržitelné zachování přirozených a ekologicky stabilních ekosystémů“.

Velkým problémem je, že jednotlivá poslání uvedená v odst. 1 si jsou rovna (viz také dále). Nejde např. o rekreaci a turistiku nezhoršující dochované přírodní prostředí, ale o jakoukoliv formu rekreace, tedy i její tzv. tvrdé formy. Podobně je to s udržitelným rozvojem územně samosprávných celků.

Současné nařízení vlády č. 163/1992 Sb., kterým se zřizuje Národní park Šumava a stanoví podmínky jeho ochrany řeší uvedené takto:

§ 2

Poslání národního parku

(1) Posláním národního parku je uchování a zlepšení jeho přírodního prostředí, zejména ochrana či obnova samořídících funkcí přírodních systémů, přísná ochrana volně žijících živočichů a planě rostoucích rostlin, zachování typického vzhledu krajiny, naplňování vědeckých a výchovných cílů, jakož i využití území národního parku k turistice a rekreaci nezhoršující přírodní prostředí.

(2) Hospodářské a jiné využití národního parku musí být podřízeno zachování a zlepšení přírodních poměrů podle odstavce 1.

Mnohem pregnantněji definuje poslání a cíle národního parku například vyhláška, kterou se zřizuje sousední Národní park Bavorský les:

§ 3

Účel

(1) Hlavní účelem Národního parku je zachovat krajinu středohoří, která je charakteristická pro střední Evropu, s jejími typickými společenstvími zvířat a rostlin, zvláště její přirozené lesní ekosystémy, zajistit působení přirozených sil životního prostředí a nerušenou dynamiku soužití společenství a stejně tak i umožnit, aby se na území parku vrátily zcela nebo z větší části vytlačené druhy zvířat a rostlin.

(2) V rámci odstavce 1 je cílem Národního parku

1. navrátit lesy doposud patřící lesnímu hospodářství za využití vědeckých poznatků k přirozenému vývoji bez zásahu člověka,

2. uchovat nebo obnovit biotopy obklopené lesy, jako jsou močály, skalní útvary, vodní plochy a prameny, a zajistit jejich ochrana před rušivými prvky,

3. zachovat vzácné prostory a památky, jako pastevecké „Schachten“, místa bývalých skláren, boudy a strouhy na pastvištích v jejich typické podobě,
4. vědecky sledovat nerušenou dynamiku společenství lesa,
5. zpřístupnit oblast pro vzdělávací a rekreační účely, pokud to dovolí ochranný účel Národního parku.

(3) Národní park kromě toho slouží podpoře struktury ve svém okolí, pokud to není v rozporu s cíli uvedenými v odstavcích 1 a 2.

V nařízení vlády č. 163/1992 je prioritizace cílů NP Šumava alespoň částečně vyjádřena. Přesto v praxi dochází k účelovému posuzování a tlaku na prosazení záměrů, které jsou v rozporu s posláním národního parku a cíli ochrany. Navrhovaná právní úprava by proto měla konkrétněji definovat poslání a cíle národního parku a stanovit jejich jasnou prioritizaci. Jistěže má národní park ukazovat chráněnou přírodu turistům a pomáhat životu lidí v místních obcích, ale pouze do té míry, dokud tím nepoškozuje to, kvůli čemu byl vyhlášen – mimořádně cennou přírodu.

Předložený návrh ovšem současný stav ještě zhoršuje, zavádí chaos. Vytváří nejasné právní prostředí, ve kterém množství konfliktů o využití území mnohonásobně naroste včetně realizace nejrůznějších developerských projektů.

K §4

Rovněž tento paragraf obsahuje množství nejednoznačně definovaných nebo zcela nesmyslných či zastaralých termínů. Například „ekologicky stabilní ekosystémy“, „obnova ekologické stability“ (v zákoně není nijak definována, ve vědě byla teorie ekologické stability opuštěna), „přirozená přírodní rovnováha“ (v zákoně není nijak definována, vědecky nesmyslný pojem). Termín „přirozená druhová rozmanitost a struktura“ má množství odlišných definic, v zákoně není žádná konkrétní uvedena, řešením je použít termín „přirozená a přírodě blízká druhová skladba a struktura“. Nesmyslná je nicméně vazba schopnosti obnovy samořídících funkcí na přirozenou skladbu a strukturu ekosystémů. Schopnost obnovy samořídících funkcí má jakýkoliv ekosystém, jen jejich průběh je odlišný.

Zavedení chybných nebo nejasně definovaných termínů by pouze založilo na spory a konflikty při aplikaci těchto ustanovení.

Naprostou absencí jasných pravidel pro vymezování zejména pro péči o jednotlivé zóny národního parku pak umocňují problematické formulace jako například: „Přípustné jsou [v I. zóně] pouze takové časově a prostorově omezené přímé zásahy člověka, které vedou k zachování, podpoře nebo obnově samořídících funkcí ekosystémů nebo k naplnění poslání národního parku.“ V minulosti byly za takové zásahy označovány například i zásahy proti kůrovci, které vedly k vytvoření velkých holin. Prakticky to znamená, že v národním parku nebude existovat území ponechané přírodě bez zásahů člověka, ačkoliv právě to je hlavním smyslem existence chráněného území kategorie národní park (viz definice kategorií chráněných území IUCN). Mnohem vhodnější je proto deklaratorní výčet činností, které je možné (nikoliv nutné) v první zóně provádět – např. zásahy proti invazním druhům, hašení požáru ad.)

K §4 se váže příloha č. 4, kterou má být vymezena aktuální zonace.

Je naprosto nevhodné vymezovat zónaci národního parku v zákoně. Rozumnější je ponechat tuto otázku podzákonnému předpisu a využít k tomu jasně upravené postupy v zákoně na ochranu přírody. Bez znalosti GIS souřadnic a přiblížení měřítka mapy spolu s místními znalostmi nemohou poslanci a senátoři návrh zodpovědně posoudit. Těžko si lze představit, jak bude prakticky probíhat parlamentní debata nad navrženou zonací (např. otázka podávání a projednávání jednotlivých pozměňovacích návrhů).

Po obsahové stránce je návrh zonace velice nekvalitní. To platí zejména o plošném rozsahu aktuální i budoucí I. zóny, kdy se návrh dostatečně nevypořádal jedním z největších problémů NP Šumava, který představuje fragmentace prvních zón, resp. oblastí ponechaných samovolnému vývoji. Ta má za následek poškozování rozsáhlých oblastí tzv. nahodilými těžbami prováděnými v rámci „boje proti kůrovci“, které kvůli komplikované hranici bezzásahových oblastí nejsou prováděny tak, aby zásahy byly efektivní a minimalizovaly se jejich negativní dopady. Tím trpí řada předmětů ochrany a to i těch, které požívají ochrany podle směrnice č. 2009/147/ES, o ochraně volně žijících druhů ptáků a ze směrnice č. 92/43/EHS, o ochraně volně žijících živočichů, planě rostoucích rostlin a přírodních stanovišť (např. poškozování horských smrčín, zásahy do biotopu tetřeva hlušce a jeho rušení atd.), což je v rozporu např. s čl. 6 odst. 2 směrnice 92/43/EHS. V této souvislosti stojí za připomenutí, že porušování uvedených směrnic je již nyní předmětem šetření Evropské komise. Jedním z řešení je nepochybně výraznější rozšíření a scelení bezzásahových oblastí oproti dnešnímu stavu a též oproti navrhované úpravě.

Návrh naprosto rezignuje na dlouhodobé cíle NP Šumava, které zakotvuje plán péče již od roku 2001, které zatím nebyly zpochybněny a které v uvedené zprávě kladně hodnotil i Mezinárodní svaz ochrany přírody. Jedním z těchto cílů bylo zvýšení podílu prvních zón alespoň na 50% rozlohy parku do roku 2030. Ve srovnání s tím by měly podle návrhu I. zóny v budoucnu pokrývat pouhých cca 34 % parku. Jinými slovy, oproti aktuálně nastaveným cílům NP Šumava, se mají oblasti ponechané samovolnému vývoji v dlouhodobém měřítku zmenšit (tj. přenechat těžbám jako v běžném hospodářském lese), o více než 10 000 ha.

Návrh snižuje ochranu některých velmi cenných oblastí parku. Například území na Hraničnicku přeřazuje ze současné I. a II. zóny do II. a dokonce i III. zóny, aby byl vytvořen prostor - koridor na lanovku. Přitom se jedná o území mimořádné biologické hodnoty – migrační trasa losa, jádrová oblast výskytu tetřeva, rýsa a dalších, včetně naprosto mimořádných druhů jako jsou například lišejníky, pro které je několik stromů na Hraničnicku jediným místem, kde žijí, nejen v ČR, ale celé střední Evropě. Přitom ministerstvo životního prostředí nedávno zveřejnilo další posudek, který vystavuje projektu vysoce kapacitní lanovky a sjezdovky na Hraničnick stopku. Realizace areálu by měla tak závažné negativní důsledky pro chráněnou přírodu, že projekt nemůže být schválen. Investor by musel získat speciální výjimku od Evropské komise za předpokladu, že Česká republika vyhlásí jako kompenzaci jiné chráněné území stejné kvality. To ale není reálné.

Dalším příkladem mimořádně cenného území, které by přišlo schválením návrhu zákona o stávající ochranu je oblast rašelinných podmáčených a horských smrkových lesů kolem Ptačího potoka v oblasti Modravských slatí. Nyní je zařazeno druhé zóny, kde bylo ukončeno kácení v roce 2007 (Česká inspekce životního prostředí, ministerstvo životního prostředí, ombudsman i soud potvrdili, že kácení v roce 2011 zde bylo protizákonné). Příloha návrhu zákona jej ale zařazuje do druhé zóny s komerčním lesním hospodařením.

Nežádoucí je i navržené navýšení podílu III. zón oproti dnešnímu stavu v lokalitách, kde by další zástavba zcela znehodnotila tradiční ráz šumavské krajiny. Zejména pak v některých lokalitách (např. České Žleby, Stožec, Strážný – Hliniště, částečně Kvilda, Vchynice-Tetov II, Filipova Huť, Srní – Údolí, Jelenov ...) je navrhované rozšíření z hlediska ochrany krajinného rázu značně problematické. Jak ukazuje praxe, pozemky ve III. zónách se zpravidla dříve či později uvolňují pro stavební účely. Při velikosti stavební parcely 1000 m² to představuje cca 7700 nových stavebních parcel. Navrhovaná úprava tak umožní další rozsáhlou zástavbu v národním parku.

Mnohé z výše uvedených lokalit mají velmi dobře dochovanou historickou urbanistickou formu a plužinu (České Žleby, Srní- Údolí, Jelenov...), rovněž architektonická hodnota některých sídel je vysoká (Jelenov, Srní – Údolí, Filipova Huť...). Původní zástavba s typickými znaky šumavské architektury v těsném provázání s okolní přírodou dotváří charakteristický obraz sídla a umocňuje jedinečné krajinářské scenérie. Rozšíření zastavitelného území o navrhované plochy by mělo vzhledem ke stávající rozloze a charakteru dotčených sídel z hlediska krajinářských hodnot, kulturně-historických a estetických charakteristik likvidační vliv.

K §6

Částečně se zde zcela nesystematicky zdvojují základní a bližší ochranné podmínky NP, např. zákaz umisťovat nové stavby na území I. zóny plynoucí z § 16 odst. 2 písm. a) ZOPK, což lze prolomit udělením výjimky postupem dle § 43 ZOPK.

Ustanovení §6 odst. 4 umožňuje zástavbu krajiny národního parku včetně kontroverzních developerských projektů na 65% rozlohy národního parku. I když §4 odst. 9 směřují další zástavbu převážně do třetí zóny, je zde umožněno velmi volným způsobem povolovat stavby i ve velké části druhé zóny, s odvoláním na skutečnost, že posláním národního parku je i rozvoj obcí – viz výše uvedené připomínky k §1.

Ustanovení §6 odst. 9 je převzaté z nařízení vlády č. 163/1992 a má usměrnit stavby tak aby respektovaly krajinný ráz. Praxe ovšem ukázala, že jeho formulace je nedostatečná – viz například developerský projekt apartmánového sídliště v Borových Ladech.

K §7

Stanovení základní sítě cest zákonem je nutné považovat za ingerenci legislativy do otázek, které by měly zůstat ponechány exekutivě. Návrh navíc počítá s otevřením některých nových cest návštěvníkům parku v oblastech, kde může docházet k negativnímu vlivu např. na zdejší populaci tetřeva hlušce. Není také jasné, do jaké míry je návrh provázán s koncepcí turistických cest v NP Bavorský les.

Byť ve formě zákona, jedná se současně o poměrně určitý záměr, u kterého nelze vyloučit významný negativní vliv na předměty ochrany a který by tudíž měl podléhat odpovídajícímu hodnocení ve smyslu čl. 6 odst. 3 směrnice 92/43/EHS. Podobně jako u zonace, i zde je navíc otázkou, jak by prakticky vypadala parlamentní debata a případné pozměňovací návrhy k takovému záměru.

V odst. 3 je zaveden režim udělování souhlasu, u kterého není zřejmý jeho vztah k udělování výjimky ze zákazu, obsaženém v základních ochranných podmínkách (§ 16 odst. 2 písm. b) ZOPK).

Povolení neomezeného pohybu osob s trvalým obytem na území národního parku je v rozporu se zásadou rovnosti fyzických osob. Navíc kritérium trvalého pobytu lze často naplnit ryze formálním způsobem. Jakoukoliv legitimitu také postrádá, aby např. osoby s trvalým pobytem v západní části Šumavy měli umožněn vstup i do několik desítek kilometrů vzdálených I.zón při jižním okraji NP. Těžko lze také od těchto osob očekávat, že budou schopny posoudit zda například momentálně nevstupují do tokanišť nebo nesešlapávají zvláště chráněné druhy masožravých rostlin rosnatek. Je nutné také uvážit kumulativní dopady, které může pohyb takto definovaného okruhu osob představovat ve svém souhrnu.

Vyloučení úpravy dle správního řádu při udělování souhlasů podle odst. 3 a 4 a nezavedení vlastní odpovídající procesní úpravy, jak předvídá odst. 5, je nutné považovat za protiústavní (viz např. nález Ústavního soudu č. 240/2005 Sb.).

K odst. 6: Myšlenku zavést možnost zmírnit přísný režim I. zón, pokud jde o volný pohyb návštěvníků, lze v obecné rovině přivítat. Tento institut by ovšem měl význam pouze, pokud by se jednalo o skutečně rozsáhlé I. zóny, což ovšem není případ předkládaného návrhu. Odst. 6 kromě toho nestanoví žádná hmotněprávní kritéria, za kterých by bylo možné opatření obecné povahy vydat, a tudíž by bylo lze umožnit volný pohyb návštěvníků parku i tam, kde by to bylo spojeno s negativními dopady na předměty ochrany NP.

K §8

Podle odst. 2 se v lesích národního parku hospodaří podle zákona o lesích – což ovšem platí, aniž by to bylo potřeba výslovně uvádět. Jenže v momentě, když není zároveň uvedeno, že se hospodaří také podle dalších právních předpisů, zejména zákona o ochraně přírody, tak to a contrario znamená, že se v lesích národního parku na hospodaření zákon o ochraně přírody nevztahuje. Vyřazení působnosti ZOPK, který lesnické činnosti do určité míry modifikuje, pak v důsledku znamená, že by na území národního parku platil mírnější režim než v běžných hospodářských lesích (i v hospodářských lesích je nutné např. dodržovat ustanovení o druhové ochraně apod.). To v praxi může například znamenat, že při těžbě dřeva v národním parku by dřevorubci nemuseli brát ohled na hnízdicí chráněné druhy ptáků, kdežto mimo národní park takové omezení bude nadále platit. Jde o zřejmý rozpor s výše uvedenými evropskými směrnicemi atd. Navrhované ustanovení není kompatibilní ani s ostatními částmi tohoto návrhu zákona – viz např. §4 odst.3, §8 odst.3 ad.

Autoři také opomíjejí, že mimo lesní hospodářské plány existují lesní hospodářské osnovy pro lesy malých vlastníků.

Pokud jde o odst. 3, lze toto ustanovení vykládat tak, že v případě vydávání souhlasů podle § 22 ZOPK smějí být tyto uděleny pouze pro území I. zóny. Ustanovení obecného právního předpisu o zásazích proti škůdcům a o případech mimořádných okolností a nepředvídaných škod představují zejména ustanovení § 32 odst. 1 a 2 a další zákona č. 289/1995 Sb., lesní zákon (LesZ). V I. zóně ovšem podle §4 odst.3: „Cílem ochrany je umožnit trvale udržitelný přirozený vývoj těchto území bez přímých zásahů člověka“.

Navíc omezení působnosti §22 ZOPK pouze na území I. zóny by mohlo při souhře okolností znamenat rozsáhlé poškození lesů druhé zóny těžbou, jako se to stalo v některých oblastech po orkánu Kyrill v letech 2007-2009, kdy ustanovení §22 nebylo využito.

Navržené znění odst. 4 pak nařizuje správě parku, aby umožnila lov zvěře na celém území národního parku kromě intravilánů obcí, kde platí omezení stíhání mysliveckým zákonem. Tedy včetně celé oblasti první zóny. To je opět v rozporu s posláním a zásadami péče o národní parky (viz např. Zpráva expertní mise IUCN na http://sumava.tadytoje.cz/info/studieadokumenty/studieainfo/posudky/SUMAVA_IUCN_report_cesky.doc). Jsme si vědomi naléhavé potřeby snížení stavů přemnožené jelení zvěře i na území NP Šumava, protože zde chybí její přirozený predátor vlk. Jak ukazují zkušenosti např. ze sousedního NP Bavorský les, je možné skloubit existenci jádrových oblastí bez lovu s účinnou regulací spárkaté zvěře mimo tato území. Návrh zákona ovšem vychází vstříc lovcům (m.j. i z řad vysokých politiků), kteří usilují o zážitky z lovu v šumavské divočině.

K §11

Navržené ustanovení vyvádí pozemky v zastavěném a zastavitelném území obcí z majetku státu převodem na obce, které je mohou obratem rozprodat. A to včetně pozemků důležitých z hlediska ochrany přírody, které již byly převedené na správu národního parku. Důvodová zpráva neuvádí přehled parcel o které se jedná ani celkovou rozlohu pozemků, které se tímto způsobem vyvedou z majetku státu.

K §12

Návrh stanovuje povinnost státu platit obcím, na jejichž území zasahuje národní park, finanční náhradu za ztížení péče o všestranný rozvoj jejich území a ztížení péče o potřeby jejich občanů. V důvodové zprávě přitom není nijak vysvětleno, v čem toto ztížení spočívá. Podle statistických údajů jsou příjmy obcí v národním parku dvojnásobné a vyšší než ve srovnatelných obcích mimo národní park (Zeman R., Výhody a omezení obcí ležících ve správním území Národního parku Šumava z hlediska zdrojů obecních příjmů - <http://sumava.tadytoje.cz/info/studieadokumenty/01->

[teze-BP.doc](#)). Převážná většina obcí, včetně těch malých s několika desítkami trvalých obyvatel, má díky tomu uvolněného starostu, který se může péči o obec plně věnovat.

Toto nesystémové protekční zvýhodnění obcí v národním parku je neobhajitelné vůči ostatním obcím v pohraničí, které jsou na tom mnohem hůře. Obcím v národním parku lze pomoci lepším využitím komparativní výhody, kterou jim existence národního parku přináší – viz doporučení vyplývající z analýzy EFTEC - viz <http://www.sumava-kurovec.cz/>.

Kompenzace poskytované obcím za ušlý výnos daně z nemovitostí podle odst. 4 návrhu zákona je nutné řešit shodně pro všechny národní parky novelou zákona 114/92 Sb., o ochraně přírody a krajiny.

K §13

V zákoně, kterým se vyhláší NP Šumava, nemá tento paragraf žádné opodstatnění. To by pak bylo zapotřebí přijmout i speciální úpravu pro ochranu před povodněmi atd. Matérie mimořádných událostí, kterou se snaží navrhovatelé řešit, je dostatečně upravena v jiných předpisech (např. zákon č.133/985 Sb., o požární ochraně, č. 238/2000 Sb., o Hasičském záchranném sboru ČR, č. 239/2000 Sb., o integrovaném záchranném systému, č. 240/2000 Sb., o krizovém řízení, č. 241/2000 Sb., o hospodářských opatřeních pro krizové stavy).

Dochází navíc ke kolizi s veřejným zájmem na ochraně přírody a krajiny. Některá opatření, která toto ustanovení předvídá, povedou ke změnám vodního režimu či k fragmentaci lesních porostů zejména v jádrových oblastech národního parku (vytváření nových vodních nádrží, povinnost udržovat veškeré účelové komunikace a lesní cesty a vytvářet nové přístupové cesty apod.).

Jde o zcela nesystémový návrh – jiným vlastníkům a správcům lesům v ČR obdobné povinnosti stanovené nejsou.

Riziko požáru je přítom v lesích, kde se hospodaří (a tudíž je více lidí manipulujících s ohněm) mnohem vyšší než v území ponechaných přírodě s vyšším výskytem souší, kde odpadá šíření ohně korunami – korunové požáry).

Na okraj poznamenáváme, že v tomto paragrafu předvídaná opatření nejsou zdaleka spojena s nulovými náklady. V důvodové zprávě se však s žádnými náklady nepočítá.

K §16

Navrhuje se novelizace § 20 ZOPK změnou způsobu rozhodování o námitkách při schvalování zonace a plánu péče. Zavedení režimu správního řízení do tohoto typu rozhodování podle nás postrádá jakékoliv opodstatnění. Kromě jiného by se tím částečně zdvojovalo např. řízení o námitkách podle § 40 ZOPK. Pokud by se ovšem rozhodovalo ve správním řízení, nechápeme, proč by měl být omezován okruh jeho účastníků.

Za Hnutí DUHA

Jaromír Bláha